

عنوان مقاله:

بررسی سیر تحول تجلی هویت در شبکه‌های معماری ایرانی - اسلامی؛ مبتنی بر شرایط عام و خاص دوران اسلامی؛ مطالعه موردی حکومت های سلجوقیان تا قاجاریه

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

هیرید نوروزیان پور - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی شهری پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران

سحر باقری - کارشناسی ارشد معماری پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران

مینا بهروئیان - کارشناسی ارشد معماری پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

همواره گفتگویی بین معماری و هویت در هر عصر در جریان است که این هویت، تا حدودی منتج از ویژگی های فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی خاص آن دوره بوده است. در این تحقیق کوشیده شده است تا شاخصه ها و عناصر معماری که به نوعی در هر عصر، هویت آن عصر را معرفی می کردند بررسی شوند. در ابتدای این مقاله توضیحاتی درباره ماهیت هویت و معماری هویتمند بیان گردیده است و در ادامه مروری داشتیم بر دوره های اصلی معماری ایران (از سلجوقی تا قاجار) با محوریت دو عامل تعریف کننده ی هویت، اصول ثابت و فطری هویت از یک سو و عامل متغیر تعریف کننده ی هویت که محصول شرایط محیطی خاص دوره و روند تحول آن است از سوی دیگر، مسأله هویت هر دوره بررسی شد. در انتها، با بررسی معماری دوره های پیشین، چرایی و سیر فراموش شدن عوامل هویت بخش معماری اسلامی و چگونگی ظهور گسست هویتی در معماری و شهرسازی ایران باز شناخته شده است. رویه ی مورد استفاده در این تحقیق توصیفی- تحلیلی بوده، پیشینه ی مطالعات پیرامون این مبحث و مبانی نظری مرتبط با موضوع بصورت داده ها و تئوری های مورد نیاز، به روش کتابخانه ای گردآوری شد، سپس این داده ها فرآوری و ارز شنبخشی گردید و به تحلیل و مقایسه عوامل ثابت و متغیر در دوره های مختلف پرداخته شد تا عناصر متمایز کننده هر عصر باز شناخته شوند و روابط جدیدی از آن ها حاصل آمد. جداول استنتاجی بعنوان دستاورد این پژوهش به خوبی نتایج این پژوهش را بیان می دارند

کلمات کلیدی:

هویت ، معماری ، اصول هویت ساز اسلامی ، گسست هویتی ، شرایط خاص ، شرایط عام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/274429>

